

[Niels Andersen.]

ærede medlem hr. Fanger fremførte i dag, anerkender reglerne om skattefri afskrivning. Det kan måske være formålstjenligt at minde om, at disse gode love ikke blev vedtaget med de konservatives eller venstres hjælp her i folketinget. De anerkendes nu af hele erhvervslivet som absolut gode, og man må også erkende, at disse love virker på en sådan måde, at de mennesker, der driver en virksomhed af den ene eller den anden art, virkelig har muligheder for at opnå, at de midler, de hensætter til investering, ikke beskattes. Endvidere har man dertil fået loven om særlig indkomstskat, som ændrer reglerne om forskudsafskrivning af produktionsmidlerne med hensyn til beskatning, og det er altså det, man nu fra konservativ side ønsker udvidet til også at omfatte ikke-erhvervsdrivende. Jeg må sige, at det for så vidt er en tiltalende tanke, men når man tænker på, hvilket pres der er i dag både med hensyn til de fradrag, man ønsker i henhold til ligningsloven og med hensyn til de skattefradrag, man nu ønsker videreført i loven om investeringsfonds, så må man stille det spørgsmål: hvad bliver der tilbage, og hvem bliver der tilbage til at betale skatterne? Det er dér, spørgsmålet brænder på, og derfor er disse forhold i særdeles grad egnet til at tages med i de overvejelser, der skal finde sted vedrørende skattereformen.

Vi ønsker, at vi hurtigst muligt kommer frem til virkelig at få en rationel skattereform gennemført her i folketinget. Det trænger vi til, det anerkendes fra alle sider. Denne stykkevisse ændring med begunstigelser snart til den ene, snart til den anden gruppe bærer tilfældighedens præg, og derfor er der god mening i — sådan som det er udtrykt af finansministeren — at vi tager hele dette spørgsmål op til en samlet drøftelse og vurdering og så søger hurtigst muligt at komme igennem med en skattereform, som naturligvis i så vid udstrækning som muligt begunstiger produktionen.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Fanger, når han giver udtryk for, at fremtidens triumf er investering og produktion, men jeg mener, at vi skal samle tilrettelæggelsen af hele dette problem i en kommende skattereform.

Alfred Jensen: Det var med lidt forbavelse, jeg hørte det ærede medlem hr. Fanger sige, at der var almindelig tilfredshed med lovgivningen om skattefri afskrivninger og investeringsfonds. Jeg blev noget forbavset, eftersom jeg mener i betænkningen at have læst, at der ikke var almindelig tilfredshed med i hvert fald loven om investeringsfonds, idet det ærede medlem står som medforslagsstiller til nogle ændringsforslag. Nå, nu fik vi så lidt senere i talen at vide, at der ikke er almindelig tilfredshed med skattefri afskrivninger og investeringsfonds, tværtimod er landbrugsmedhjælperen, landarbejderen og håndværkssvenden utilfredse med, at kun selvstændige erhvervsdrivende kan få del i dette gode. Ja men det var netop de betragtninger, jeg førte frem, da vi i sin tid behandlede de to lovforslag. Jeg gjorde opmærksom på — for at bruge en kliché — at der var social slagside her. Enhver ved, at de lemper, der gives på disse områder, skal betales af andre, og at det bliver af dem, som har dårligst råd; det er landbrugsmedhjælperen, landarbejderen, håndværkssvenden og den ufaglærte, altså de grupper, der ikke har mulighed for at henlægge til investeringsfonds.

Man kan selvfølgelig glæde sig over, at det nu konstateres, at der er mangler i denne lovgivning, og på sin vis er der lidt forsonende i, at man nu begynder at spekulere over, at også andre medborgere bør have del i sådanne goder. Hvis man skal have lovgivningsforanstaltninger af denne art, er det en bedre form, at alle kan komme til at deltage deri. Jeg vil dog gerne understrege, hvad jeg tidligere har sagt, at lovforslaget ikke er tilfredsstillende, og selv om vi ændrede det som foreslået af venstre og de konservative, ville vi ikke nå frem til en tilfredsstillende løsning. Jeg er enig med flertallet i, at den lettelse, man her ville give relativt godt stillede medborgere, kom andre, der er dårligere stillet, til at betale, og det kan ikke være rigtigt.

Derfor vil vi, der ikke er gået ind for loven om investeringsfonds, heller ikke mene, det er rimeligt at foretage de af finansministeren foreslåede ændringer. Vi kan heller ikke stemme for mindretallets ændringsforslag, men vil afholde os fra at